GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2020 m. rugsėjo 3 d.[1]

Byla C-316/19

Europos Komisija
prieš

Slovėnijos Respubliką

„Procesas dėl įsipareigojimų neįvykdymo – SESV 343 straipsnis – Sąjungos privilegijos ir imunitetai – Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) ir Europos Centrinio Banko (ECB) statutas – 39 straipsnis – ECB privilegijos ir imunitetai – Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų – 2, 18 ir 22 straipsniai – ECB archyvų neliečiamumas – Sąjungos institucijų ir valstybių narių teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas – Bendradarbiavimas taikant Protokolą – Krata ir dokumentų poėmis *Banka Slovenije* patalpose – Su ECBS uždavinių vykdymu susiję dokumentai – ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis – Lojalaus bendradarbiavimo principas“

I. Įvadas

1. Šio proceso dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas yra Slovėnijos teisėsaugos institucijų veiksmai, susiję su krata ir dokumentų ir duomenų laikmenų poėmiu Slovėnijos centrinio banko *Banka Slovenije* patalpose. Šie veiksmai buvo atlikti, be kita ko, vykdant nacionalinį ikiteisminį tyrimą prieš buvusį *Banka Slovenije* valdytoją. Kalbant konkrečiai, šis tyrimas susijęs su kaltinimu piktnaudžiavimu tarnyba restruktūrizuojant vieną Slovėnijos privatų banką 2013 m., t. y. dar prieš sukuriant Europos bankų sąjungą, per kurią didžioji dalis nacionalinės priežiūros institucijų (Slovėnijoje – centrinio banko) vykdytų bankų priežiūros ir pertvarkos užduočių buvo perduota Sąjungai[2].

2. Sąjungos teisės aspektas byloje susijęs su nacionalinių centrinių bankų padėtimi Europos centrinių bankų sistemoje (toliau – ECBS). Vykdydami svarbiausius savo uždavinius pinigų politikos srityje nacionaliniai centriniai bankai ir Europos Centrinis Bankas (toliau – ECB), kaip nurodė Teisingumo Teismas, „dalyvauja“ ir glaudžiai bendradarbiauja, todėl šiam dariniui „būdinga kitokia Sąjungos teisės sistemos ir nacionalinės teisės sistemų sąveika ir nežymūs šių sistemų skirtumai“[3].

1 Originalo kalba: vokiečių.

2 Perdavimas vyko sukuriant Bendrą priežiūros mechanizmą (*Single Supervisory Mechanism*, BPM), kuriam vadovauja ECB ir jame naujai įsteigta Priežiūros valdyba (*Supervisory Board*), ir Bendrą pertvarkymo mechanizmą (*Single Resolution Mechanism*, *BPeM*), kuriam vadovauja Bendra pertvarkymo valdyba (*Single Resolution Board*, BPV).

3 2019 m. vasario 26 d. Sprendimas *Rimšēvičs ir ECB / Latvija* (C-202/18 ir C-238/18, EU:C:2019:139, 69 punktas).

3. Atsižvelgdama į tai, Europos Komisija kritikuoja Slovėnijos teisėsaugos institucijų veiksmus už tai, kad jos be ECB sutikimo atliko nuodugnią kratą ir poėmį *Banka Slovenije* patalpose ir taip pažeidė ECB archyvų neliečiamumą. Jis garantuojamas Protokolu dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų [4]. Slovėnijos valdžios institucijos mano, kad šis priekaištas yra neleistinas kišimasis į visiškai nacionalinį ikiteisminį tyrimą.

4. Taigi, Teisingumo Teismo užduotis šioje byloje yra užtikrinti pusiausvyrą tarp Sąjungos intereso apsaugoti ECB veiklą ir nepriklausomumą ir valstybių narių intereso užtikrinti baudžiamojo persekiojimo efektyvumą.

II. Teisinis pagrindas

A. ECBS IR ECB STATUTAS

5. Protokolo Nr. 4 dėl ECBS ir ECB statuto, pridedamo prie SESV (toliau – ECBS ir ECB statutas) [5], 9.2 punkte nustatyta:

„ECB užtikrina, kad pagal [SESV] 127 straipsnio 2–3 ir 5 dalis ECBS numatyti uždaviniai bus įgyvendinami arba jam pačiam veikiant vadovaujantis šiuo Statutu, arba per nacionalinius centrinius bankus vadovaujantis 12.1 [punktu] ir 14 straipsni[u].“

6. ECBS ir ECB statuto 12.1 punkte nustatyta:

„Valdančioji taryba nustato gaires ir priima sprendimus, kurie būtini užtikrinant uždavinių, patikėtų ECBS pagal Sutartis ir šį Statutą, atlikimą. <…>

Tokiu mastu, kuris laikomas galimu ir tinkamu, ir nepažeisdamas šio straipsnio nuostatų, ECB kreipiasi į nacionalinius centrinius bankus atlikti operacijas, kurios sudaro ECBS uždavinių dalį.“

7. Statuto 14.3 punktas suformuluotas taip:

„Nacionaliniai centriniai bankai yra sudėtinė ECBS dalis ir veikia pagal ECB gaires bei nurodymus. Valdančioji taryba imasi reikiamų veiksmų, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi ECB gairių ir nurodymų, bei reikalauja, kad jai būtų pateikiama visa reikalinga informacija.“

8. ECBS ir ECB statuto 39 straipsnyje nustatyta:

„Valstybių narių teritorijoje ECB naudojasi tokiomis privilegijomis ir imunitetais, kurie yra būtini jo uždaviniams atlikti, laikantis Protokole dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų nustatytų sąlygų.“

B. Protokolas dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų

9. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 1 straipsnyje nustatyta:

„Sąjungos patalpos ir pastatai yra neliečiami. Juose negali būti atliekama krata, jų negalima rekvizuoti, konfiskuoti ar ekspropriuoti. Be Teisingumo Teismo leidimo Sąjungos nuosavybei ir turtui negali būti taikomos jokios administracinės ar teisinės suvaržymo priemonės.“

4 Protokolas Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, pridedamas prie SESV (toliau – Protokolas dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų) (OL C 202, 2016, p. 266).

5 OL C 202, 2016, p. 230.

10. Protokolo 2 straipsnyje nustatyta:

„Sąjungos archyvai yra neliečiami.“

11. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnyje nustatyta:

„Taikydamos šį Protokolą, Sąjungos institucijos bendradarbiauja su atitinkamomis suinteresuotų valstybių narių valdžios institucijomis.“

12. Protokolo 22 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Šis Protokolas taip pat taikomas Europos Centriniam Bankui, jo organų nariams ir jo darbuotojams nepažeidžiant Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto nuostatų.“

C. Susitarimas dėl ECB buveinės

13. 1998 m. rugsėjo 18 d. Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybės ir Europos Centrinio Banko susitarimo dėl Europos Centrinio Banko buveinės vietos (toliau – Susitarimas dėl buveinės)[6] 3 straipsnyje nustatyta:

„[Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų] 2 straipsnyje įtvirtintas archyvų neliečiamumas visų pirma taikomas visiems ECB priklausantiems ar jo turimiems: byloms, raštams, dokumentams, rankraščiams, nuotraukoms, filmų ir garso įrašams, kompiuterių programoms ir magnetinėms juostoms ar diskams, taip pat visai juose esančiai informacijai.“

III. Bylos aplinkybės

14. 2014 m. rugsėjo mėn.–2015 m. balandžio mėn. laikotarpiu *Nacionalni preiskovalni urad* (Nacionalinė ikiteisminio tyrimo institucija, Slovėnija), remdamasi įvairia informacija, pradėjo ikiteisminį tyrimą prieš kelis aukšto rango Slovėnijos nacionalinio banko Priežiūros tarybos narius dėl įtarimų piktnaudžiavimu tarnyba 2013 m. restruktūrizuojant vieną Slovėnijos privatų banką. Ikiteisminis tyrimas, be kita ko, buvo susijęs su tuometiniu *Banka Slovenije* valdytoju.

15. Nuo 2015 m. vasario iki balandžio mėn. ikiteisminio tyrimo institucija, remdamasi Slovėnijos baudžiamojo proceso kodeksu, ne kartą kreipėsi į *Banka Slovenije*, reikalaudama pateikti tam tikrus su šiais kaltinimais susijusius dokumentus ir informaciją. *Banka Slovenije* šiuos reikalavimus įvykdė nevisiškai.

16. Slovėnijos prokuratūros prašymu *Okrožno sodišče v Ljubljani* (Liublianos apygardos teismas, Slovėnija) sankcionavo kratą ir poėmį *Banka Slovenije* patalpose. Slovėnijos centrinio banko valdytojas prieštaravo šiems veiksmams, remdamasis Protokolu dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

17. Vis dėlto 2016 m. liepos 6 d. policija atliko kratą *Banka Slovenije* ir paėmė, be kita ko, šiuos dokumentus ir duomenis:

– visus iš *Banka Slovenije* valdytojo elektroninio pašto paskyros išsiųstus pranešimus,

– visus 2012–2014 m. laikotarpio elektroninius dokumentus, nepriklausomai nuo jų turinio, buvusius valdytojo darbo vietoje arba jo nešiojamajame kompiuteryje,

6 *BGBl.* 1998 II, p. 2744.

– dalį materialiose laikmenose esančių 2012–2014 m. laikotarpio dokumentų, kurie buvo valdytojo kabinete,

– visus *Banka Slovenije* centriniame IT serveryje buvusius su valdytoju susijusius dokumentus.

18. Dar tą pačią dieną ECB pirmininkas, remdamasis ECB archyvų neliečiamumu, oficialiai pareiškė protestuojantis prieš nurodytų dokumentų poėmį. Visų pirma jis pažymėjo, kad Slovėnijos valdžios institucijos, prieš įgyvendindamos šią priemonę, nebandė suderinti jos su ECB.

19. Taip užmezgus ryšį tarp ECB atstovo Slovėnijoje ir Slovėnijos ikiteisminio tyrimo institucijų, pastarosios laikėsi nuomonės, kad dėl kai kuriems iš paimtų dokumentų taikytinų privilegijų ir imunitetų gali būti nuspręsta tik juos išnagrinėjus. Nors iš esmės išreiškė norą bendradarbiauti, Slovėnijos valdžios institucijos nepritarė ECB pasiūlymui susitarti dėl bendros ECB dokumentų identifikavimo strategijos, siekiant užkirsti kelią šių dokumentų vertinimui neturint išankstinio ECB leidimo. Slovėnijos generalinis prokuroras įžvelgė šiame pasiūlyme neleistiną kišimąsi į vykdomą ikiteisminį tyrimą. Vis dėlto buvo susitarta, kad 2016 m. lapkričio 18 d. vyks atsakingo prokuroro ir ECB atstovo susitikimas, kuriame turėjo būti aptarti bendradarbiavimo aspektai.

20. 2016 m. spalio 27 d. atsakingas prokuroras informavo ECB atstovą, kad 2016 m. lapkričio 17 d. tyrėjai pradės elektroninių duomenų išsaugojimą pagal Slovėnijos baudžiamojo proceso kodeksą[7], o ECB atstovas kviečiamas dalyvauti.

21. 2016 m. lapkričio 16 d. ECB skubos tvarka pateikė skundą *Okrožno sodišče v Ljubljani*, siekdamas išvengti netrukus vyksiančio elektroninių dokumentų rinkimo. Slovėnijos vyriausybė teigė, kad iš esmės šio skundo dalykas taip pat buvo kratos ir poėmio teisėtumas. Bet kuriuo atveju *Okrožno sodišče v Ljubljani* kitą dieną atmetė šį skundą, motyvuodamas tuo, kad poėmis ir dokumentų išsaugojimas Protokole dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų nėra draudžiamas.

22. Taip pat 2016 m. lapkričio 17 d. buvo pradėtas visų pirma Slovėnijos centrinio banko valdytojo nešiojamajame kompiuteryje esančių elektroninių dokumentų išsaugojimas. ECB atstovas dalyvavo šioje operacijoje ir pareiškė, kad pažeidžiami ECB archyvai. Nepaisant šio pareiškimo, tam tikri dokumentai nebuvo pašalinti. Atsakingo prokuroro ir ECB atstovo susitikimas, kurį iš pradžių buvo numatyta surengti 2016 m. lapkričio 18 d., buvo atidėtas neribotam laikui.

23. 2017 m. sausio 17 d. ECB apskundė 2016 m. lapkričio 17 d. *Okrožno sodišče v Ljubljani* sprendimą Slovėnijos Konstituciniam Teismui. ECB nuomone, *Okrožno sodišče v Ljubljani* klausimą dėl Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų aiškinimo turėjo pateikti Teisingumo Teismui, todėl pažeidė jos pagrindinę teisę į pagal įstatymą numatytą teismą.

24. 2017 m. gegužės 15 d. elektroniniu laišku atsakingas prokuroras informavo ECB atstovą apie tai, kad policija šiuo metu analizuoja paimtus ir išsaugotus dokumentus, jai nurodyta atskirti visus dokumentus, kuriuos oficialiai ir formaliai išdavė ECB, taip pat visus elektroninius laiškus, kurių siuntėjas yra ECB, o gavėjas – *Banka Slovenije*. ECB būtų suteikta galimybė pateikti pastabas dėl šių dokumentų naudojimo vykstant ikiteisminiam tyrimui ir baudžiamajam procesui galimo poveikio ECB uždavinių ir įgaliojimų įgyvendinimui. Slovėnija tebesilaiko pozicijos, kad šie dokumentai nepriklauso „ECB archyvams“. Tuo atveju, jei tam tikri dokumentai ECB keltų abejonių, Slovėnijos valdžios institucijos pasiūlė nagrinėti baudžiamąją bylą laikantis griežto konfidencialumo sąlygų, uždaruose posėdžiuose, jei paaiškėtų, kad šie dokumentai yra būtini baudžiamajam procesui.

7 Tai iš esmės suprantama kaip elektroninės kopijos darymas.

25. ECB laikėsi savo pozicijos, kad Protokole dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų nustatyta apsauga taip pat taikoma *Banka Slovenije* dokumentams, jeigu jie buvo parengti bankui vykdant ECBS ir Eurosistemoje pavestus uždavinius. Be to, ECB turėtų duoti sutikimą naudoti visus dokumentus, kuriems taikoma Protokole numatyta apsauga, prieš juos naudojant ikiteisminiame tyrime ar baudžiamajame procese.

26. 2017 m. birželio 12 d. vykusiame abiejų šalių susitikime susitarimo šiuo klausimu pasiekti nepavyko.

27. 2018 m. vasario 13 d. ECB pateikė prokuratūrai galutinį pasiūlymą nurodyti dokumentus, kuriems taikomas Protokolas dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų.

28. 2018 m. balandžio 19 d. sprendimu Slovėnijos Konstitucinis Teismas atmetė 2017 m. sausio 17 d. ECB skundą, motyvuodamas tuo, kad ECB negali naudotis pagrindinėmis teisėmis.

29. 2018 m. birželio 13 d. atsakingas prokuroras bendrame susitikime ECB atstovą informavo, kad policija baigė nagrinėti paimtus dokumentus. Jis pranešė, kad ECB galės peržiūrėti šios išvados 24 punkte nurodytus dokumentus, kai bus parengta galutinė policijos ataskaita. Tiesa, siekiant išvengti ECB kišimosi į vykdomus tyrimus, galutinei ataskaitai naudoti dokumentai bus perduoti ECB tik tada, kai policija bus perdavusi juos prokuratūrai.

IV. Ikiteisminis etapas

30. 2017 m. balandžio 28 d. Komisija, remdamasi SESV 258 straipsniu, pakvietė Slovėniją pateikti pastabas dėl priekaišto, kad Slovėnija per kratą ir poėmį *Banka Slovenije* patalpose 2016 m. liepos 6 d. neužtikrino ECB archyvų neliečiamumo ir taip pažeidė SESV 343 straipsnį, ECBS ir ECB statuto 39 straipsnį ir Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsnius. Be to, Slovėnijos valdžios institucijos vengė konstruktyvių diskusijų, taigi nevykdė ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje ir Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnyje įtvirtintos lojalaus bendradarbiavimo pareigos.

31. Slovėnija atsakė, kad paimti dokumentai negali būti laikomi atitinkančiais sąvokos „ECB archyvai“ apibrėžtį pagal Protokolą dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų. Dokumentai priklausė *Banka Slovenije* ir buvo jo valdomi, ECB atžvilgiu šis bankas turi būti laikomas „trečiąja šalimi“. Be to, Slovėnijos valdžios institucijos per visą procesą optimaliai atsižvelgė į ECB teisines nuomones, bet nepadarė išvados, kad jos šioje byloje taikytinos. Atvirkščiai, būtent ECB pažeidė lojalaus bendradarbiavimo pareigą, siekdamas užkirsti kelią įrodymų išsaugojimui nacionalinio ikiteisminio tyrimo ir baudžiamojo proceso tikslu.

32. Komisija šiai nuomonei nepritarė ir 2018 m. liepos 20 d. išsiuntė Slovėnijai pagrįstą nuomonę; Slovėnija į ją atsakė 2018 m. rugsėjo 11 d.

V. Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

33. 2019 m. balandžio 16 d. Komisija pareiškė šį ieškinį.

34. Komisija prašo:

– pagal SESV 258 straipsnį pripažinti, kad savavališkai iš *Banka Slovenije* patalpų paimdama dokumentus, susijusius su ECBS ir Eurosistemos uždavinių vykdymu, ir lojaliai nebendraudama su ECB šiuo klausimu Slovėnija (Slovėnijos valdžios institucijos) neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 343 straipsnį, ECBS ir ECB statuto 39 straipsnį, Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2, 18 ir 22 straipsnius ir ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį,

– priteisti iš Slovėnijos bylinėjimosi išlaidas.

35. Slovėnija prašo:

– atmesti Komisijos ieškinį.

36. 2019 m. rugsėjo 3 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido ECB įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

37. 2020 m. birželio 22 d. posėdyje dalyvavo Slovėnija, Komisija ir ECB.

VI. Teisinis vertinimas

38. Grįsdama savo ieškinį Komisija nurodo du pagrindus, susijusius su įvairiais Slovėnijos teisėsaugos institucijų veiksmais.

39. Pirmasis pagrindas susijęs su 2016 m. liepos 6 d. įvykiais, t. y. pačia krata *Banka Slovenije* patalpose ir tam tikrų dokumentų ir duomenų laikmenų poėmiu[8]. Komisijos nuomone, Slovėnija šiais veiksmais nepaisė ECB archyvų neliečiamumo pagal SESV 343 straipsnį, ECBS ir ECB statuto 39 straipsnį, Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsnius, siejamus su 18 straipsniu, ir taip pažeidė ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį (šiuo klausimu žr. A skirsnį).

40. Be to, Komisija mano, kad Slovėnijos valdžios institucijos nepakankamai koordinavo savo veiksmus su ECB prieš kratą, poėmį ir po jų. Dėl tokio elgesio nurodomas ieškinio antrasis pagrindas, kuriame Komisija teigia, kad buvo pažeista Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnyje ir ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta lojalaus bendradarbiavimo pareiga (šiuo klausimu žr. B skirsnį).

A. Dėl kratos ir poėmio Banka Slovenije patalpose teisėtumo (pirmasis pagrindas)

41. Kiek tai susiję su Komisijos ieškinio pirmuoju pagrindu, pažymėtina, kad šalys nesutaria, pirma, ar nacionalinio centrinio banko turimiems dokumentams gali būti taikoma Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsniuose nustatyta ECB archyvų apsauga. Slovėnijos nuomone, tai atmestina jau vien vertinant konceptualiai, tačiau Komisija mano, kad apsauga taikoma ir tokiems dokumentams, jeigu jie susiję su ECBS ar Eurosistemos uždavinių vykdymu.

42. Kita vertus, nesutariama dėl „ECB archyvams“ taikomo teisinio režimo. ECB ir Komisija mano, kad prieš naudojant bet kokius dokumentus, kuriuos apima ši sąvoka, nacionaliniuose ikiteisminiuose tyrimuose ar baudžiamuosiuose procesuose, turi būti gautas ECB sutikimas. Tačiau Slovėnija mano, kad dokumentų poėmiui ikiteisminio tyrimo ir baudžiamojo proceso tikslu ECB galėtų prieštarauti tik tuo atveju, jei įrodytų, kad tai kenkia ECB veiklai ir nepriklausomumui.

8 Žr. šios išvados 16 ir 17 punktus.

43. Taigi, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsniuose nustatyta „ECB archyvų“ apsauga taikoma nacionalinio centrinio banko turimiems dokumentams, ir, jei taip, kokios rūšies dokumentams (šiuo klausimu žr. 1 dalį).

44. Antra, reikia aptarti, kokie konkrečiai su ECB archyvais susiję veiksmai yra reikalaujami ar draudžiami pagal Protokolą dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų (šiuo klausimu žr. 2 dalį).

1. Dėl sąvokos „ECB archyvai“

a) Dėl Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 straipsnio, siejamo su 22 straipsniu, aiškinimo

45. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsniuose sąvoka „ECB archyvai“ neapibrėžta.

46. Pagal ECB ir Vokietijos Federacinės Respublikos susitarimo dėl buveinės 3 straipsnį ši sąvoka „visų pirma taikoma visiems ECB priklausantiems ar jo turimiems: byloms, raštams, dokumentams, rankraščiams, nuotraukoms, filmų ir garso įrašams, kompiuterių programoms ir magnetinėms juostoms ar diskams, <…> visai juose esančiai informacijai“.

47. Šioje byloje nereikia atsakyti į klausimą, kokiu mastu Susitarimo dėl buveinės nuostatos apskritai gali būti visuotinai taikomos [9], nes Susitarimo dėl buveinės 3 straipsnyje, kaip matyti iš jo formuluotės („visų pirma“), nėra baigtinio saugomų dokumentų sąrašo, o Komisija remiasi platesne Sąjungos archyvų apsauga. Komisijos nuomone, ECB archyvų neliečiamumas taikomas ne tik ECB „priklausantiems ar jo turimiems“ dokumentams, bet ir nacionalinio centrinio banko turimiems ir jo parengtiems dokumentams, kiek jie susiję su ECBS uždavinių vykdymu.

48. Slovėnija su tuo nesutinka ir nurodo, kad ribojamas apsaugos taikymas tik atitinkamai organizacijai „priklausantiems ar jo[s] turimiems“ dokumentams atitinka bendruosius tarptautinės teisės principus [10]. Sąjungos privilegijos ir imunitetai kyla iš imunitetų, suteikiamų tarptautinėms organizacijoms pagal tarptautinę teisę, siekiant apsaugoti jas nuo nepagrįsto buveinės valstybės kišimosi. Be to, atsižvelgiant į tai, kad Sąjunga didėjant integracijai nebegali būti laikoma klasikine tarptautine organizacija, jai suteiktos privilegijos ir imunitetai netenka pagrįstumo, todėl turi būti taikomi siaurai. Kitaip nei paprastai būna tarptautinių organizacijų atveju, Sąjungos padėtis, palyginti su jos valstybių narių padėtimi, nėra mažiau palanki. Bet kuriuo atveju dokumentui nebėra taikoma apsauga pagal Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 straipsnį, jei atitinkama institucija perduoda šį dokumentą arba praneša apie jį nacionalinei valdžios institucijai, pavyzdžiui, centriniam bankui. Perdavimas tretiesiems asmenims prilygsta Protokolu suteikiamų privilegijų ir imunitetų atsisakymui. Dėl funkcinio Sąjungos privilegijų ir imunitetų pobūdžio galiausiai taip pat reikia siauro aiškinimo.

49. Atsižvelgiant į tarptautinę teisę, sąvoką „Sąjungos archyvai“ reikia aiškinti savarankiškai pagal Sąjungos teisę [11]. Remiantis suformuota jurisprudencija, taip aiškinant reikia atsižvelgti ne tik į nuostatos formuluotę, bet ir į jos kontekstą, prasmę ir tikslą [12].

9 Šiuo klausimu žr. generalinio advokato N. Jääskinen išvadą byloje *Feyerbacher* (C-62/11, EU:C:2012:305, 43 ir paskesni punktai).

10 Šiuo klausimu Slovėnija visų pirma nurodo 1946 m. vasario 13 d. Jungtinių Tautų susitarimo dėl privilegijų ir imunitetų ir 1947 m. lapkričio 21 d. Konvencijos dėl Jungtinių Tautų specializuotųjų agentūrų privilegijų ir imunitetų 2 straipsnio 4 dalį, taip pat 1949 m. rugsėjo 2 d. Paryžiuje sudaryto Europos Tarybos bendrojo susitarimo dėl privilegijų ir imunitetų 5 straipsnį.

11 Šiuo klausimu žr. 1973 m. spalio 9 d. Sprendimą *Muras* (12/73, EU:C:1973:100, 7 punktas), 1982 m. sausio 14 d. Sprendimą *Corman* (64/81, EU:C:1982:5, 8 punktas) ir 2014 m. sausio 30 d. Sprendimą *Diakite* (C-285/12, EU:C:2014:39, 27 punktas). Dėl Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 3 straipsnio savarankiško aiškinimo žr. 1996 m. kovo 28 d. Sprendimą *AGF Belgium* (C-191/94, EU:C:1996:144, 16 punktas) ir 2007 m. kovo 22 d. Sprendimą *Komisija / Belgija* (C-437/04, EU:C:2007:178, 44–46 punktai).

12 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimas *Linster* (C-287/98, EU:C:2000:468, 43 punktas), 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimas *Kirin Amgen* (C-66/09, EU:C:2010:484, 41 punktas) ir 2013 m. spalio 3 d. Sprendimas *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs* (C-59/12, EU:C:2013:634, 25 punktas).

50. Iš sąsajos su Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 1 straipsniu galima daryti išvadą, jog dokumentai ir duomenų laikmenos, dėl kurių kilo ginčas, negali nepatekti į Protokolo 2 straipsnyje, siejamame su 22 straipsniu, nustatytos apsaugos taikymo sritį vien dėl to, kad jie nebuvo ECB patalpose. Visi ECB pastatuose ir patalpose esantys objektai jau saugomi pagal Protokolo 1 straipsnį, siejamą su 22 straipsniu. Taigi, tuo atveju, jei Protokolo 2 straipsniu siekiama papildomai išsaugoti savarankišką taikymo sritį, iš esmės jis taip pat turi apimti dokumentus ir duomenų laikmenas, esančius kitose vietose nei ECB patalpos, jei tai yra „Sąjungos archyvai“.

51. Be to, Teisingumo Teismas dėl Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 straipsnio taip pat yra nusprendęs, kad Sąjungos archyvų neliečiamumas nėra absoliutus ir turi būti suprantamas funkcine prasme [13]. Kitaip, nei mano Slovėnija, vis dėlto tai nereiškia visuotinės pareigos Protokolo 2 straipsnį, siejamą su 22 straipsniu, aiškinti siaurai. Veikiau darytina išvada, kad apsaugos apimtį riboja atitinkamos išimties prasmė ir tikslas [14]. Kartu tai reiškia, kad apsaugos sritis taip pat gali būti nustatyta tik atsižvelgiant į šį tikslą [15].

52. Bylos šalys neginčija, kad minėtomis nuostatomis siekiama apsaugoti ECB veiklą ir nepriklausomumą [16]. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad archyvų neliečiamumu visų pirma siekiama užkirsti kelią saugomuose dokumentuose esančios informacijos atskleidimui, jei toks atskleidimas galėtų pakenkti atitinkamos institucijos veiklai ar nepriklausomumui, ypač jei kiltų pavojus šios institucijos uždavinių vykdymui [17].

53. Vis dėlto ECB savo pagrindinį uždavinį pagal SESV 127 straipsnį – palaikyti kainų stabilumą [18] – vykdo ne vienas, o kartu su nacionaliniais centriniais bankais, kurie kartu su ECB sudaro ECBS (žr. SESV 282 straipsnio 1 dalį).

54. Tam, kad ECBS arba Eurosistema [19] veiktų ir tinkamai vykdytų savo uždavinius, būtina, kad ECB ir nacionaliniai centriniai bankai glaudžiai bendradarbiautų dalydamiesi darbu ir nuolat keistųsi informacija. Pagal ECB ir ECBS statuto 9.2 punktą visus pagal SESV 127 straipsnį ECBS pavestus uždavinius vykdo arba pats ECB, arba nacionaliniai centriniai bankai. Atitinkamai Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad ECB ir nacionaliniai centriniai bankai ECBS yra „vieningi“ ir glaudžiai bendradarbiauja, todėl Sąjungos teisės sistemos ir nacionalinės teisės sistemų skirtumai yra nežymūs [20].

55. Dėl šios priežasties reikia atmesti Slovėnijos argumentą, kad ECB atskleidžia dokumentą, kai perduoda ar išsiunčia jį nacionaliniams centriniams bankams, todėl tokiam dokumentui nebetaikoma Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsniuose nustatyta apsauga. Tuo atveju, jei tai yra su ECBS veikla susijęs dokumentas, jis išlieka priklausantis ECBS kompetencijai net ir perduotas nacionaliniam centriniam bankui. Iš esmės tol, kol dokumentas išlieka priklausantis nustatytai ECBS kompetencijai, jam ir turi būti taikomas Protokole dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų nustatytas ECB archyvų apsaugos režimas.

13 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 19 ir 20 punktai).

14 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 20 punktas).

15 Šiuo klausimu dėl parlamentinio imuniteto žr. 2011 m. rugsėjo 6 d. Sprendimą *Patriciello* (C-163/10, EU:C:2011:543, 29 punktas).

16 Žr. 1990 m. liepos 13 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 19 punktas). Dėl Sąjungos turto ir lėšų apsaugos žr. 1971 m. gegužės 11 d. Nutartį *X / Komisija* (1/71 SA, EU:C:1971:48, 3–5 ir 6–8 punktai) ir 2005 m. lapkričio 24 d. Nutartį *Gil do Nascimento ir kt. / Komisija* (C-5/05 SA, nepaskelbta Rink., EU:C:2005:723, 11 punktas), taip pat 2018 m. gegužės 30 d. Sprendimą *Dell'Acqua* (C-370/16, EU:C:2018:344, 34 punktas).

17 1990 m. gruodžio 6 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 11 punktas).

18 2003 m. liepos 10 d. Sprendimas *Komisija / ECB* (C-11/00, EU:C:2003:395, 92 punktas), 2015 m. birželio 16 d. Sprendimas *Gauweiler ir kt.* (C-62/14, EU:C:2015:400, 43 punktas) ir 2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Weiss ir kt.* (C-493/17, EU:C:2018:1000, 51 punktas).

19 Atsižvelgiant į tai, kad pagal SESV 282 straipsnio 4 dalį valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, išlaiko savo įgaliojimus pinigų politikos srityje, Sąjungos pinigų politiką galiausiai apibrėžia ir įgyvendina Eurosistema, t. y. ECB ir valstybių narių, kurių valiuta yra euro, centriniai bankai.

20 Šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 26 d. Sprendimą *Rimšēvičs ir ECB / Latvija* (C-202/18 ir C-238/18, EU:C:2019:139, 69 punktas).

56. Atsižvelgiant į tai, nesvarstytinas ir perdavimas „tretiesiems asmenims“. Tiesa, centriniai bankai ir jų valdytojai kartu yra ir nacionalinės valdžios institucijos. Vis dėlto jų funkcinis statusas ECBS atžvilgiu yra dvejopas [21]. Šiuo klausimu nacionalinių centrinių bankų negalima lyginti su valstybių narių institucijomis, atsakingomis už Sąjungos teisės įgyvendinimą kitose srityse. Nacionaliniai centriniai bankai pagal ECBS ir ECB statuto 14.3 punktą veikiau yra „sudėtinė ECBS dalis“. Be to, valstybės narės, kurios valiuta yra euro, centrinio banko valdytojas pagal SESV 283 straipsnio 1 dalį yra ECB Valdančiosios tarybos narys.

57. Taigi, tuo atveju, jei ECB archyvų apsauga ECBS kontekste būtų apribota ir taikoma tik dokumentams, kuriuos parengė ECB arba kuriuos ECB turi bet kuriuo atveju, ir netaikoma visiems tiems dokumentams, kuriuos turi ar kuriuos parengė nacionaliniai centriniai bankai, minėta apsauga nebūtų taikoma didelei daliai dokumentų, kurių atskleidimas galėtų pakenkti tinkamam ECBS arba Eurosistemos uždavinių vykdymui. Dėl šios priežasties ECB archyvų neliečiamumas negalėtų būti užtikrinamas.

58. Tai dar labiau patvirtina aplinkybė, kad tam tikroms pinigų politikos priemonėms būtinas ypatingas tam tikros informacijos, kurią taip pat gali turėti ar net visų pirma turi arba valdo nacionaliniai centriniai bankai, konfidencialumas. Kaip pavyzdį galima paminėti ECBS *Public Sector Purchase Programme* (Viešojo sektoriaus pirkimo programa, VSPP), kurią įgyvendinant Eurosistemos nacionaliniai centriniai bankai visų pirma perka antrinėse rinkose skolos vertybinius popierius, ypač vyriausybės obligacijas. Tam, kad ši programa veiktų, būtina, kad antrinėse rinkose nebūtų žinomas tikslus tam tikrų valstybių narių vyriausybės obligacijų pirkimo raktas ir mastas [22]. Tikėtina, kad ši informacija yra ir tarp tų dokumentų, kuriuos turi ir valdo atitinkami nacionaliniai centriniai bankai.

59. Be to, bent jau kiek tai susiję su ECBS ar Eurosistemos institucijomis, negalima pritarti ir Slovėnijos prieštaravimui, kad Sąjungos institucijų privilegijos ir imunitetai didėjant Sąjungos integracijai praranda svarbą. Iš tiesų ECB nepriklausomumas, kurį kaip tik siekiama apsaugoti SESV 343 straipsniu, ECBS ir ECB statuto 39 straipsniu ir Protokolu dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų, kyla ne tik iš Sąjungos, kaip tarptautinės organizacijos, statuso. Šis nepriklausomumas pagal sutarčių koncepciją veikiau yra esminė sąlyga siekiant užtikrinti kainų stabilumą ir tam visų pirma būtinas institucijų, kurioms patikėta ši užduotis, nepriklausomumas [23]. Dėl šios priežasties nepriklausomumo reikalavimas pagal SESV 130 straipsnio 1 dalį taip pat taikomas nacionaliniams centriniams bankams.

60. Taigi, sąvoka „archyvai“ turi apimti visus dokumentus, kuriuos rengia, tvarko ir išsiunčia ECB arba nacionaliniai centriniai bankai, vykdydami ECBS ir Eurosistemos uždavinius, ir nesvarbu, ar šiuos dokumentus turi ECB, ar nacionaliniai centriniai bankai.

61. Tam, kad dokumentas būtų pripažintas archyvų dalimi, nėra svarbus jo ryšio su ECBS uždavinių vykdymu glaudumas. Kitaip, nei mano Slovėnija, aplinkybė, kad atskleidus dokumente esančią informaciją dėl jo antraeilės reikšmės ECBS veiklai nekils grėsmės ECB nepriklausomumui ar grėsmės, kad bus sutrikdyta ECB veikla, nereiškia, jog toks dokumentas *a fortiori* neturi būti laikomas „ECB archyvų“ dalimi. Šis funkcinis reikalavimas šiuo konkrečiu atveju veikiau susijęs su imuniteto taikymo ribomis [24], kurias reikia išnagrinėti toliau (šiuo klausimu žr. 2 dalį).

21 2019 m. vasario 26 d. Sprendimas *Rimšēvičs ir ECB / Latvija* (C-202/18 ir C-238/18, EU:C:2019:139, 70 punktas).

22 Šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 16 d. Sprendimą *Gauweiler ir kt.* (C-62/14, EU:C:2015:400, 106 punktas).

23 Šiuo klausimu žr. generalinio advokato F. G. Jacobs išvadą byloje *Komisija / ECB* (C-11/00, EU:C:2002:556, 150 punktas) ir mano išvadą bylose *Rimšēvičs / Latvija ir ECB / Latvija* (C-202/18 ir C-238/18, EU:C:2018:1030, 5 ir 76 punktai). Dėl ECB nepriklausomumo ir kainų stabilumo tikslo ryšio taip pat žr. Sutarties, iš dalies keičiančios Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį siekiant sukurti ekonominę ir pinigų sąjungą, projektą, 1990 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos komunikatas, *Europos Bendrijų biuletenis*, 2/91 priedas, visų pirma p. 14, 20 ir 58.

24 Šiuo klausimu žr. 1990 m. liepos 13 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 20 punktas).

b) Dėl poveikio „ECB archyvams“ šioje byloje

62. Pagal suformuotą jurisprudenciją vykstant procesui dėl įsipareigojimų nevykdymo būtent Komisija turi įrodyti nurodyto įsipareigojimo neįvykdymą [25]. Kalbant apie nagrinėjamą atvejį, tai reiškia, kad Komisija pirmiausia turi įrodyti, jog tarp 2016 m. liepos 6 d. Slovėnijos teisėsaugos institucijų paimtų dokumentų buvo ir tokių, kurie susiję su ECBS uždavinių vykdymu. Šiuo aspektu Komisija iš esmės negali remtis vien kokia nors prielaida [26].

63. Vis dėlto nagrinėjamas atvejis ypatingas tuo, kad visus dokumentus, dėl kurių kilo ginčas, Slovėnijos teisėsaugos institucijos jau turi. Taigi Komisija negali tiksliai nustatyti, kokie konkrečiai dokumentai buvo paimti.

64. Neginčijama, kad atliekant kratą buvo paimti, be kita ko, visi pranešimai, kurie buvo išsiųsti iš *Banka Slovenije* valdytojo elektroninio pašto paskyros, taip pat visi valdytojo darbo vietoje arba jo nešiojamajame kompiuteryje buvę elektroniniai dokumentai, susiję su 2012–2014 m. laikotarpiu. Tarp šių dokumentų neišvengiamai turi būti su ECBS uždavinių vykdymu susijusių dokumentų. Pagal SESV 283 straipsnio 1 dalį *Banka Slovenije* valdytojas yra ECB Valdančiosios tarybos, kuri pagal SESV 129 straipsnio 1 dalį vadovauja ECBS ir priima visus ECBS veiklai būtinus sprendimus, narys [27].

65. Tokiomis aplinkybėmis Slovėnija privalo motyvuotai paneigti, kad kalbama apie dokumentus, susijusius su ECBS uždavinių vykdymu [28]. Vis dėlto, atsižvelgiant į tai, kad Slovėnija tvirtina, jog kompetentingos institucijos net negali identifikuoti šių dokumentų, reikia daryti prielaidą, kad 2016 m. liepos 6 d. *Banka Slovenije* patalpose atlikta krata ir poėmiu buvo paveikti ir „ECB archyvai“.

2. Dėl Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų pažeidimo

a) Sąjungos privilegijų ir imunitetų funkcinis pobūdis

66. Vis dėlto vien nustačius, kad poėmiu bet kuriuo atveju buvo paveikti ir tokie dokumentai, kuriuos galima priskirti sąvokai „ECB archyvai“, dar negalima daryti išvados, jog buvo pažeistas imunitetas. Kitame etape veikiau taip pat reikia išsiaiškinti, ką konkrečiai reiškia ECB archyvų „neliečiamumas“ arba kokiomis aplinkybėmis preziumuojamas Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų pažeidimas.

67. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imuniteto 2 straipsnyje sąvoka „neliečiamumas“ išsamiau neapibrėžta. Vis dėlto Protokolo 1 straipsnio antrame sakinyje dėl Sąjungos patalpų ir pastatų, kurie pagal pirmą sakinį taip pat „neliečiami“, nurodoma, kad juose „negali būti atliekama krata, jų negalima rekvizuoti, konfiskuoti ar ekspropriuoti“.

25 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija* (C-209/00, EU:C:2002:747, 38 punktas), 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *Komisija / Prancūzija* (C-237/12, EU:C:2014:2152, 32 punktas) ir 2015 m. liepos 9 d. Sprendimas *Komisija / Airija* (C-87/14, EU:C:2015:449).

26 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija* (C-209/00, EU:C:2002:747, 38 punktas), 2012 m. kovo 15 d. Sprendimas *Komisija / Kipras* (C-340/10, EU:C:2012:143, 53 punktas) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *Komisija / Prancūzija* (C-237/12, EU:C:2014:2152, 32 punktas).

27 Taip pat žr. ECBS ir ECB statuto 12.1. punktą.

28 2005 m. balandžio 26 d. Sprendimas *Komisija / Airija* (C-494/01, EU:C:2005:250, 44 punktas), 2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimas *Komisija / Portugalija* (C-526/09, nepaskelbtas Rink., EU:C:2010:734, 22 punktas), 2012 m. spalio 18 d. Sprendimas *Komisija / Jungtinė Karalystė* (C-301/10, EU:C:2012:633, 72 punktas).

68. Šie draudžiamų veiksmų pavyzdžiai iš esmės taip pat turi būti taikomi Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 straipsniui. Neaišku, kodėl sąvoka „neliečiamumas“ Protokolo 2 straipsnyje turėtų turėti kitokią reikšmę nei 1 straipsnyje. Šiuo klausimu Teisingumo Teismo jurisprudencijoje patvirtinta, kad aiškinant kurią nors Protokolo nuostatą reikia atsižvelgti į kitų jo nuostatų formuluotę ir vertinimą [29].

69. Vis dėlto Slovėnija mano, kad atitinkamų dokumentų poėmis konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis nėra ECB archyvų pažeidimas. Preziumuoti pažeidimą būtų galima tik tuo atveju, jei šiais veiksmais būtų pakenkta ECB veiklai ar nepriklausomumui.

70. Grįsdama savo nuomonę Slovėnija iš esmės remiasi Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 straipsnyje, siejamame su 22 straipsniu, nustatyto imuniteto funkciniu pobūdžiu [30]. Funkcinio imuniteto atveju galimybė perduoti tokius dokumentus atmetama tik tuo atveju, jei taip galėtų būti pakenkta Sąjungos įstaigos veiklai ir nepriklausomumui [31]. Be to, Sąjungos institucijos ir įstaigos pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją iš esmės privalo padėti valstybių narių valdžios institucijoms atlikti nusikalstamų veikų tyrimus, kai jie susiję su tų Sąjungos institucijų turima informacija apie faktines aplinkybes; pavyzdžiui, suteikdamos galimybę susipažinti su atitinkamais dokumentais.

71. Tuo remdamasi Slovėnija nagrinėjamu atveju daro išvadą, kad prieštaraujant Slovėnijos valdžios institucijos tyrimų priemonėms ECB archyvų neliečiamumu gali būti remiamasi tik tiek, kiek atitinkamų dokumentų poėmiu ikiteisminio tyrimo ir baudžiamojo proceso tikslu gali būti pakenkta ECB veiklai ir nepriklausomumui. Vis dėlto nei ECB, nei Komisija nepateikė atitinkamo įrodymo.

72. Šios dvi institucijos, priešingai, pažymi, kad pagal bendrą privilegijų ir imunitetų sistemą valstybių narių teisėsaugos institucijos iš esmės visais atvejais privalo gauti atitinkamos institucijos sutikimą [32]. Tuo atveju, jei institucija nesutiktų, turėtų būti priimtas Teisingumo Teismo sprendimas. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tokia tvarka taikytina ir prieigai prie Sąjungos archyvų [33]. Atsižvelgiant į tai, kad Slovėnijos valdžios institucijos neprašė ECB leidimo ir nesikreipė į Teisingumo Teismą, krata ir nagrinėjamų dokumentų poėmiu buvo pažeisti ECB archyvai. Taigi ECB veiklos ar nepriklausomumo suvaržymo klausimas neturi reikšmės.

73. Mano nuomone, toks požiūris nesuderinamas su vien funkciniu Sąjungos privilegijų ir imunitetų pobūdžiu. Vis dėlto valstybių narių valdžios institucijoms negali būti leidžiama atlikti poėmių neatsižvelgiant į galimas Sąjungos institucijų privilegijas ir imunitetus, jei tik *a posteriori* paaiškėja, kad atitinkamuose dokumentuose nebuvo jokios informacijos, kuri galėtų pakenkti šių institucijų uždavinių vykdymui. Tokia išvada būtų nesuderinama su tikslu užtikrinti visišką ir veiksmingą Sąjungos institucijų apsaugą nuo suvaržymų ir grėsmių, galinčių kilti jų nepriklausomumui ir sklandžiai veiklai [34].

74. Šią priešpriešą galima panaikinti atskiriant materialinius ir procesinius Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų pažeidimus.

75. Materialiniu požiūriu Protokolo 2 ir 22 straipsniais saugoma ECB veikla ir jo nepriklausomumas. Vis dėlto tam, kad galėtų būti užtikrinta visapusiška ir veiksminga apsauga, tam tikrais atvejais šią apsaugą reikia papildyti procesinėmis garantijomis.

29 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 20 punktas).

30 Slovėnija remiasi 1990 m. liepos 13 d. Nutartimi *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 19 ir 20 punktai).

31 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 25 punktas).

32 Dėl parlamentinio imuniteto žr. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnio 3 dalį; dėl Sąjungos lėšų ir turto perleidimo žr. 1993 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Forafrique Burkinabe / Komisija* (C-182/91, EU:C:1993:165, 14 punktas), taip pat 2005 m. lapkričio 24 d. Nutartį *Gil do Nascimento ir kt. / Komisija* (C-5/05 SA, nepaskelbta Rink., EU:C:2005:723, 14 punktas).

33 Šiuo klausimu Komisija ir ECB remiasi 1990 m. liepos 13 d. Nutartimi *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 22–24 punktai).

34 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115, 82 punktas).

76. Dėl šios priežasties institucijos ir valstybės narės pagal Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnį privalo bendradarbiauti, taikydamos Protokolą. Taigi šioje nuostatoje sukonkretinamas ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas lojalaus bendradarbiavimo principas [35]. Remdamasis šia nuostata, Teisingumo Teismas padarė išvadą, jog atitinkama Sąjungos institucija privalo leisti susipažinti su dokumentais, jei nėra grėsmės, kad bus pakenkta šios institucijos veiklai ar nepriklausomumui [36]. Atitinkamai valstybių narių valdžios institucijos iš esmės privalo gauti tokį leidimą, jei nori susipažinti su Sąjungos archyvais, taigi šiuo atveju – su dokumentais, kurie yra susiję su ECBS uždavinių vykdymu [37].

77. Ši pareiga procesiniu požiūriu užtikrina pagal Protokolo 2 straipsnį materialiai saugomą Sąjungos institucijų veiklą ir nepriklausomumą. Ja užtikrinama, kad atitinkamos Sąjungos institucijos apskritai galėtų naudotis savo teisėmis pagal Protokolą. Tuo atveju, jei valstybių narių institucijos, pageidaujančios susipažinti su tam tikrais dokumentais ar duomenimis, visiškai nepalaiko ryšio su atitinkamomis Sąjungos institucijomis, pastarosios negali įvertinti, kokiu mastu šiuo pageidavimu galėtų būti pakenkta jų veiklai ir nepriklausomumui ir kokių atsargumo priemonių, jei reikia, jos privalo imtis, siekdamos užkirsti kelią tokiam neigiamam poveikiui arba jį sumažinti. Taip yra visų pirma tokiu atveju, kaip nagrinėjamasis šioje byloje, kai konkrečius dokumentus turi ne atitinkama Sąjungos institucija.

78. Komisijos priekaištas susijęs būtent su šiuo procedūriniu Sąjungos archyvų apsaugos aspektu. Iš esmės Komisija Slovėnijos teisėsaugos institucijoms prikiša tai, kad jos veikė iš anksto nesuderinusios veiksmų su ECB. Priekaištaujama ne dėl konkretaus neigiamo poveikio ECB veiklai ar nepriklausomumui.

79. Tiesa, pareiga iš anksto suderinti veiksmus su atitinkamomis Sąjungos institucijomis, kaip teisingai pažymi Slovėnijos vyriausybė, gali pakenkti tam tikrų tyrimo priemonių veiksmingumui. Vis dėlto tam tikromis aplinkybėmis, derinant vienas kitam prieštaraujančius interesus, kas yra neatsiejama nuo Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų nuostatų, su tuo reikia susitaikyti. Į valstybių narių teisėsaugos institucijų interesus atitinkamai atsižvelgiama visapusiškai įpareigojant susijusią Sąjungos instituciją lojaliai bendradarbiauti [38]. Šis įpareigojimas apima tinkamas tyrimo interesų apsaugos priemones. Be to, Sąjungos institucijos sprendimą gali visapusiškai peržiūrėti Teisingumo Teismas [39].

80. Iš antrosios Teisingumo Teismo nutarties byloje *Zwartveld* matyti, kad atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais negali būti pateisinamas bendro pobūdžio ar tipiniais teiginiais [40]. Taip užtikrinama, kad Sąjungos institucijos nepagrįstai ar savavališkai nedarytų neigiamo poveikio valstybių narių baudžiamosioms priemonėms. Taigi Slovėnijos susirūpinimas, kad net ir bet koks centrinio banko dokumentų ryšys su ECBS uždaviniais galėtų užkirsti kelią nacionalinių valdžios institucijų galimybei su jais susipažinti ir taip visiškai sužlugdyti tyrimą, yra nepagrįstas.

81. Be to, neatrodo, kad 2016 m. liepos 6 d. poėmis būtų buvęs atliktas pasinaudojant netikėtumo poveikiu. Priešingai, *Banka Slovenije* iš jau anksčiau užmegzto kontakto su Slovėnijos teisėsaugos institucijomis žinojo, kad šios institucijos nori susipažinti su tam tikrais dokumentais.

35 2008 m. spalio 21 d. Sprendimas *Marra* (C-200/07 ir C-201/07, EU:C:2008:579, 41 punktas).

36 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 21 ir 22 punktai).

37 ESS 4 straipsnio 3 dalyje šiuo klausimu pabrėžiamas įsipareigojimų *abipusiškumas*; žr. 2003 m. spalio 16 d. Sprendimą *Airija / Komisija* (C-339/00, EU:C:2003:545, 72 punktas).

38 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 21 punktas).

39 Šiuo klausimu žr. 1990 m. liepos 13 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 24 punktas) ir 1990 m. gruodžio 6 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 7 punktas).

40 1990 m. gruodžio 6 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 11 punktas).

82. Taigi procesinių Sąjungos archyvų apsaugos garantijų pažeidimas nereiškia, kad neigiamas poveikis atitinkamos Sąjungos institucijos veiklai ir nepriklausomumui materialiniu požiūriu jau įrodytas [41].

83. Šis procesinių ir materialinių Protokolo pažeidimų atskyrimas tam tikromis aplinkybėmis gali turėti įtakos įrodymų vertinimui. Atsakant į klausimą, ar dokumentas gali būti naudojamas kaip įrodymas nacionaliniame baudžiamajame procese, gali turėti reikšmės aplinkybė, ar jis buvo gautas materialiai pažeidus Sąjungos privilegijas ir imunitetus, ar pažeidus procesinį imuniteto aspektą [42].

84. Atsižvelgiant į tai, jog šioje byloje nustatyta, kad Slovėnijos teisėsaugos institucijos 2016 m. liepos 6 d. kratą ir poėmį atliko vienašališkai, iš anksto nesuderinusios su ECB ir nepaprašiusios Teisingumo Teismo priimti sprendimo, galima teigti, kad šiais veiksmais jos pažeidė Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsnius, siejamus su 18 straipsniu.

b) Papildomai: dėl neigiamo poveikio ECB veiklai ir nepriklausomumui įrodymo

85. Nepaisant to, kad jau Komisijos ieškinio pirmasis pagrindas yra pagrįstas dėl pirma nurodytų priežasčių, lemiamą reikšmę tolesnei ginčo tarp ECB ir Slovėnijos eigai taip pat gali turėti tai, ar poėmiu iš esmės pažeistas ir imunitetas. Šiomis aplinkybėmis kyla neigiamo poveikio ECB veiklai ar nepriklausomumui įrodymo klausimas.

86. Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas pritartų Slovėnijos nuomonei, jog vien dokumento pripažinimas „ECB archyvų“ dalimi reiškia prielaidą, kad gali būti pakenkta ECB veiklai ir nepriklausomumui [43], minėtas klausimas turėtų net ir lemiamą reikšmę nagrinėjant šią bylą.

87. Iš Teisingumo Teismo nutarčių byloje *Zwartveld* šiuo klausimu matyti, kad iš esmės atitinkama Sąjungos institucija turi įrodyti, kiek atitinkamuose dokumentuose esančios informacijos atskleidimas kenkia Sąjungos veiklai ir nepriklausomumui ir atitinkamai institucijai pavestų uždavinių vykdymui [44].

88. Vis dėlto ir šiuo klausimu susiduriama su jau minėta problema, kad paimti dokumentai yra Slovėnijos teisėsaugos institucijose, todėl nei ECB, nei Komisija nežino, kokie konkrečiai dokumentai yra susiję su informacijos atskleidimu [45]. Tik žinant dokumentus ir jų turinį galima įvertinti, ar juose esančios informacijos atskleidimas pakenks ECB veiklai ir nepriklausomumui.

89. Taigi šiomis aplinkybėmis taip pat būtina remtis Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsniu. Minėtas straipsnis valstybes nares įpareigoja bendradarbiauti su Sąjungos institucijomis, kad būtų užtikrintas tinkamas Protokolo taikymas. Tai atitinkamai reiškia, kad Slovėnijos valdžios institucijos privalo leisti identifikuoti dokumentus, kurie turi būti laikomi „ECB archyvais“, ir sudaryti ECB galimybę pateikti pastabas dėl šių dokumentų.

41 Atitinkamai Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Sąjungos lėšų areštu be išankstinio susijusios institucijos ar Teisingumo Teismo leidimo pažeidžiamas Protokolas, neatsižvelgiant į tai, ar tuo areštu daromas neigiamas poveikis susijusios institucijos veiklai ir nepriklausomumui; žr. 1993 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Forafrique Burkinabe / Komisija* (C-182/91, EU:C:1993:165, 14 punktas).

42 Nors tik nacionaliniai teismai turi įvertinti pagal Sąjungos teisę suteikiamų privilegijų ir imunitetų poveikį nacionaliniame baudžiamajame procese, vis dėlto jie turi tinkamai paisyti Sąjungos teisės, visų pirma ES sutarties 4 straipsnio 3 dalies; žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115, 93 punktas).

43 Žr. šios išvados 61 punktą.

44 1990 m. liepos 13 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 25 punktas) ir 1990 m. gruodžio 6 d. Nutartis *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 11 punktas).

45 Šiuo klausimu žr. šios išvados 63 punktą.

90. Be to, pagal jurisprudenciją ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis valstybę narę per procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo taip pat įpareigoja pateikti Komisijai visą informaciją, kuri jai leistų įvertinti, ar įsipareigojimai neįvykdyti [46]. Kaip jau nurodyta, lojalaus bendradarbiavimo pareiga netgi gali reikšti, jog valstybė narė turi iš esmės ir išsamiai užginčyti Komisijos pateiktus duomenis ir jų sukeliamas pasekmes, jei Komisija pateikė pakankamai įrodymų, kad valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų [47].

91. Vis dėlto ne bet koks atsakove esančios valstybės narės pranašumas, kiek tai susiję su informacija, gali lemti tokį įrodinėjimo pareigos perkėlimą. Nukrypimas nuo įrodinėjimo pareigos paskirstymo veikiau turi būti pateisinamas atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, įrodinėjamos aplinkybės pobūdį ir taikytiną Sąjungos teisę [48].

92. Šiuo atveju, mano nuomone, nereikia perkelti įrodinėjimo pareigos, kiek tai susiję su neigiamu poveikiu ECBS veiklai. Veikiau ECB turėtų konkrečiai paaiškinti, kodėl tam tikruose dokumentuose esančios informacijos atskleidimas galėtų kelti grėsmę ECBS uždavinių vykdymui [49]. Vis dėlto ECB gali pateikti įrodymus tik tuo atveju, jei Slovėnijos valdžios institucijos bendradarbiaus ir pateiks ECB visą informaciją, leidžiančią jam atlikti tokį vertinimą. Be to, ši būtinybė rodo, kad nagrinėjamoje byloje vien dėl procesinio imuniteto aspekto pažeidimo reikia konstatuoti, jog buvo pažeista Sąjungos teisė.

B. Dėl pareigos koordinuoti veiksmus su ECB prieš kratą ir poėmį ir po jų (antrasis pagrindas)

93. Teikdama ieškinio antrąjį pagrindą Komisija teigia, jog dėl to, kad Slovėnijos teisėsaugos institucijoms nepradėjo „konstruktyvaus dialogo“ su ECB, Slovėnija pažeidė Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnyje ir ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo pareigą. Iš esmės Komisija kritikuoja tai, jog Slovėnijos valdžios institucijos nepakankamai koordinavo veiksmus su ECB prieš kratą ir dokumentų poėmį ir po jų tam, kad būtų kuo mažiau varžoma sklandi ECB veikla ir nepriklausomumas.

94. Kiek tai susiję su Slovėnijos valdžios institucijos veiksmais prieš atliekant kratą ir poėmį *Banka Slovenije* patalpose, ieškinio antrasis pagrindas turinio aspektu sutampa su pirmuoju pagrindu. Teikiant ieškinio pirmąjį pagrindą priekaištaujama būtent dėl vienašališkų Slovėnijos teisėsaugos institucijų veiksmų atliekant kratą ir poėmį, t. y. išankstinio veiksmų nesuderinimo su ECB. Šiuo klausimu jau konstatuota, kad tokie veiksmai laikytini Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnio pažeidimu [50].

95. Taigi lieka išnagrinėti, ar pareigos kyla iš Protokolo 18 straipsnio, kiek tai susiję su laikotarpiu po pačios kratos ir poėmio, ir, jei taip, tai kokios.

96. Pagal suformuotą jurisprudenciją ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis valstybes nares įpareigoja imtis visų reikiamų bendrų ar specialių priemonių, galinčių užtikrinti Sąjungos teisės galiojimą ir veiksmingumą [51].

46 Šiuo klausimu žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-209/00, EU:C:2002:747, 39–43 punktai).

47 Šiuo klausimu žr. šios išvados 65 punktą.

48 Šiuo klausimu žr. generalinės advokatės C. Stix-Hackl išvadą byloje *Komisija / Vokietija* (C-441/02, EU:C:2005:337, 52–55 punktai).

49 Dėl minėto kriterijaus žr. šios išvados 52 punktą.

50 Žr. šios išvados 76–84 punktus.

51 2010 m. spalio 7 d. Sprendimas *Stils Met* (C-382/09, EU:C:2010:596, 44 punktas), 2017 m. gruodžio 5 d. Sprendimas *Vokietija / Taryba* (C-600/14, EU:C:2017:935, 94 punktas) ir 2019 m. spalio 31 d. Sprendimas *Komisija / Nyderlandai* (C-395/17, EU:C:2019:918, 95 punktas).

97. Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnyje, kuriame šiuo klausimu sukonkretinama ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis, Sąjungos ir valstybių narių valdžios institucijos įpareigojamos bendradarbiauti, kad būtų išvengta skirtingo Protokolo nuostatų aiškinimo ir taikymo [52]. Ši pareiga pagal savo pobūdį yra abipusė [53]. Jei, kaip šioje byloje, reikia suderinti prieštaringus interesus, minėta pareiga reiškia, jog kiekviena šalis savo kompetenciją turi įgyvendinti atsargiai, kad kuo mažiau paveiktų kitos šalies teisėtus interesus [54].

98. Taigi tam, kad ECB apskritai galėtų pasinaudoti teisėmis pagal Protokolą, Slovėnija pirmiausia turi leisti identifikuoti dokumentus, kurie turi būti laikomi „ECB archyvų“ dalimi, ir suteikti ECB galimybę pateikti pastabas dėl galimo neigiamo poveikio ECB veiklai ir nepriklausomumui [55]. Tokiomis aplinkybėmis ECB turėtų nurodyti konkrečius argumentus prieš dokumentų naudojimą nacionaliniame ikiteisminiame tyrime ar baudžiamajame procese.

99. Siekiant kuo labiau sumažinti neigiamo poveikio riziką ir kartu nepagrįstai nevilkinti tyrimų eigos, abi šalys turi prisidėti prie greito tyrimo. Slovėnija šiuo klausimu nurodė, kad ECB delsė daugiau kaip šešis mėnesius, tik tada pateikė Slovėnijos valdžios institucijoms saugomų dokumentų identifikavimo kriterijus [56]. ECB per posėdį negalėjo paaiškinti šio delsimo. Tiesa, Slovėnijos valdžios institucijos suteikė ECB galimybę pateikti pastabas tik dėl šios išvados 24 punkte nurodytų dokumentų. Užuot neleidęs įvertinti visų kitų dokumentų, ikiteisminio tyrimo teisėjas (remdamasis *Zwartveld* bylos pavyzdžiu) arba ECB skundą gavęs teismas [57] turėjo kreiptis į Teisingumo Teismą, kad šis nustatytų Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsniuose įtvirtintos apsaugos apimtį [58].

100. Ši pareiga taip pat netampa perteklinė dėl, pavyzdžiui, Slovėnijos valdžios institucijų pasiūlymo vykdyti nacionalinį baudžiamąjį procesą laikantis griežto konfidencialumo sąlygų, uždaruose posėdžiuose. Žinoma, į šias aplinkybes gali būti atsižvelgiama vertinant, ar tam tikrų dokumentų naudojimas nacionaliniame baudžiamajame procese gali pakenkti ECB veiklai ir nepriklausomumui. Vis dėlto, jei Slovėnija šiuo klausimu laikosi kitokios nuomonės, ji privalo kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti sprendimą ir negali vienašališkai nuspręsti naudoti atitinkamus dokumentus baudžiamajame procese.

101. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, kad apskritai gali būti reikalaujama leisti susipažinti tik su tokiais dokumentais, kurie yra svarbūs nacionalinio ikiteisminio tyrimo ar baudžiamojo proceso tikslais [59].

102. Šioje byloje atitinkamai darytina išvada, kad Slovėnijos valdžios institucijos ne vėliau nei išsaugodamos paimtus dokumentus turėjo apsiriboti tais dokumentais, kurie yra būtini nacionalinio ikiteisminio tyrimo tikslais. Bet kuriuo atveju tai taikytina tiek, kiek negalima atmesti galimybės, kad tam tikro dokumento atskleidimas gali pažeisti saugotinus ECB interesus, o tai savo ruožtu turi įrodyti ECB [60]. Be to, atsargiai įgyvendindamos savo kompetenciją [61] Slovėnijos valdžios institucijos privalėjo nedelsdamos grąžinti visus dokumentus, kurie yra pripažintini ECB archyvais ir neturi reikšmės šiai bylai. Šiuo klausimu taip pat reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją remiantis lojalaus bendradarbiavimo pareiga taip pat reikia panaikinti neteisėtas Sąjungos teisės pažeidimo pasekmes [62].

52 2008 m. spalio 21 d. Sprendimas *Marra* (C-200/07 ir C-201/07, EU:C:2008:579, 41 ir 42 punktai).

53 2003 m. spalio 16 d. Sprendimas *Airija / Komisija* (C-339/00, EU:C:2003:545, 72 punktas).

54 Šiuo klausimu žr. 1983 m. vasario 10 d. Sprendimą *Liuksemburgas / Parlamentas* (230/81, EU:C:1983:32, 37 ir 38 punktai).

55 Šiuo klausimu žr. šios išvados 89 ir 92 punktus.

56 Žr. laikotarpį, kuriuo remtasi šios išvados 26 ir 27 punktuose.

57 Šiuo klausimu žr. šios išvados 21 ir 23 punktus.

58 Šiuo klausimu žr. 1990 m. liepos 13 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:315, 24 punktas).

59 Šiuo klausimu žr. 1990 m. gruodžio 6 d. Nutartį *Zwartveld ir kt.* (C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, 7 ir 8 punktai).

60 Šiuo klausimu žr. šios išvados 98 punktą.

61 Žr. šios išvados 97 punktą.

62 2019 m. spalio 31 d. Sprendimas *Komisija / Nyderlandai* (C-395/17, EU:C:2019:918, 98 punktas).

103. Vis dėlto iki to laiko, kol Komisija pareiškė ieškinį, Slovėnijos valdžios institucijos nepatikslino, kokius dokumentus dėl kokių priežasčių jos naudojo ar ketina naudoti ikiteisminio tyrimo ir baudžiamojo proceso tikslais, taip pat negrąžino *Banka Slovenije* arba ECB nereikalingų dokumentų, sudarančių ECB archyvus.

104. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Slovėnija ir savo veiksmais po kratos ir poėmio *Banka Slovenije* patalpose pažeidė Protokolo dėl Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnį.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

105. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Atsižvelgiant į tai, kad Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Slovėnija pralaimėjo bylą, Slovėnija turi padengti bylinėjimosi išlaidas. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas, ECB padengia savo bylinėjimosi išlaidas [63].

VIII. Išvada

106. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. Slovėnijos Respublika:

   – Slovėnijos teisėsaugos institucijoms 2016 m. liepos 6 d. *Banka Slovenije* patalpose paėmus, be kita ko, visus iš *Banka Slovenije* valdytojo elektroninio pašto paskyros išsiųstus pranešimus, taip pat visus 2012–2014 m. laikotarpio elektroninius dokumentus, kurie buvo valdytojo darbo vietoje arba jo nešiojamajame kompiuteryje, iš anksto nesuderinus šių veiksmų su ECB ar nepaprašius Teisingumo Teismo priimti sprendimą, neįvykdė įsipareigojimų pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 2 ir 22 straipsnius, siejamus su 18 straipsniu,

   – be to, po poėmio neleidusi ECB identifikuoti su ECBS uždavinių vykdymu susijusių dokumentų, kad ECB turėtų galimybę pateikti pastabas dėl galimo neigiamo poveikio ECB veiklai ir nepriklausomumui, ir nenurodžiusi priežasčių, dėl kurių tam tikri dokumentai yra būtini nacionalinio ikiteisminio tyrimo ir baudžiamojo proceso tikslais, ir negrąžinusi visų kitų dokumentų, kurie turi būti priskirti ECB archyvams, neįvykdė įsipareigojimų pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 18 straipsnį.

2. Slovėnijos Respublika padengia bylinėjimosi išlaidas.

3. ECB padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

63 Pagal analogiją žr. 2019 m. kovo 27 d. Sprendimą *Komisija / Vokietija* (C-620/16, EU:C:2019:256, 101 punktas).